

ÎNVIEREA DOMNULUI

Foaie duminicală a parohiei "Învierea Domnului", cartierul Dacia, Iași

DESPRE CREDINȚĂ

Credința, de care a spus Apostolul că este temelia faptelor celor după Dumnezeu, am primit-o la dumnezeiescul Botez prin harul lui Hristos și nu prin fapte. Ea naște frica credinței, prin care vine păzirea poruncilor și răbdarea ispitelor, cum zice Sf. Maxim. Iar după ce lucrăm noi, vine credința cea mare a vederii, despre care a zis Domnul: *"De veți avea credință cât un grăunte de muștar..."* și celelalte. De aceea, vrând cuviosul părintele nostru Isaac să arate credința, a zis că alta este credința cea de obște a dreptcredincioșilor, adică dogmele drepte despre Dumnezeu și despre fapăturile sale inteligibile și sensibile, precum cu harul lui Dumnezeu le-a primit sfânta și soborniceasca Biserică, și alta cea a vederii, adică a cunoștinței, care nu se împotrivesc celei ce o naște pe ea, ci o face mai sigură. Pentru că cea dintâi am învățat-o din auz, moștenind-o de la Părinții binecredincioși și de la învățătorii credinței dreptmăritoare, iar cea de a doua vine, prin aceea că credem drept și ne temem de Domnul în care am crezut. Căci din frică ne-am hotărât să păzim poruncile și pentru aceasta am vrut să lucrăm virtuțile trupești adică liniștea, postul, privegherea cu măsură, psalmodia, rugăciunea, citirea și întrebarea celor ce au experiență despre tot gândul, cuvântul și lucrul, ca prin asemenea fapte să ni se curățească trupul de patimile atotrușinoase, adică de lăcomia pântecelei, de curvie și de avuție de prisos, îndestulându-ne, cu cele de față cum zice Apostolul. De aci ia omul tărie ca să rămână lângă Dumnezeu, prin lipsa de grijă și învață din Scripturi și de la oamenii cercați despre dumnezeieștile dogme și porunci. Și prin aceasta începe să disprețuiască pe cele opt căpetenii ale răutății și cunoscând amenințările, se teme de Dumnezeu, nu simplu ci ca de Dumnezeu, după Sfântul Nil. Iar din această temere începe a păzi poruncile întru cunoștință.

Și cu cât rabdă mai mult pentru fiecare poruncă moartea voii slobode, cu atât vine la o mai mare cunoștință și vede cele ce se fac în sine însuși de harul lui Hristos.

Iar dintr-aceasta crede că într-adevăr mare este credința dreptmăritorilor. Și începe a dori să placă lui Dumnezeu și nu se mai îndoiește ca mai înainte despre ajutorul lui Dumnezeu, și toată grija sa o aruncă asupra Aceluia, după Proroc (Psalm LIV, 25). Căci zice marele Vasile: *"Cel ce vrea să aibă întru sine această credință mare, nu trebuie să-și mai facă nicidecum vreo grijă despre viața sau despre moartea sa, ci de ar vedea chiar fiară*